ruggi orrastele ja kaapsadele suurt kahjo tehvad.

Siim. Se on nüüd hea kül, kui se nenda tõssi on, et ussid liblikatteſt sündiwad, agga kes siis nende sündimisse wasto woib kät panna? agga, et naad pahha ei te, selle wasto peawad mõnned targad mehhed middagi teadma. Nago Liwa Ado mulle isse omma suga räkis, kuida neil 1869 aastal us tahtnud põldo rikkuma hakkata, siis ta nago ent murreka perremehhe kord on, pannud runa ette ja soitnud 30 wersta Läne pole Ranna Reino järrele. Se tulnud ja wäddanud kõwwera otsaga keppiga kriipso ümber selle tükki, kus us olli orrast sõnud, ja seäl jures räkinud isse sanno, misseſt polle arro sanud; wõttand siis üht ussi mulla seest, aianud põhjatse poolt aia külgest toe-teiba ladwa löhki, pannud selle senna teiba ladwa wahhele, ni et ussi silmad wasto põhja-tuult tulnud seisma, seſt olnud abbi.

Pawel. Nisuggust jutto woid ja Wiso Anso Lisole pärrast pudro sõmist räkida, ta aiaks wist sedda kuuldes keik augud kurgumi lahti, ja ütleks tagga järrele: «oh! nisuggune mees on paljo kulda ja hõbbe wäert, eks se tarkus woinb

meite Anso pärralt olla, — olleksin wist jubba hammu mamma nimme al seisnud.» — Jätta nisuggust jutto Neadli laua pihti könneks, — lasse Tõnno eddasi räkida.

Wadder, olleksid sa näind, kuida se jut Simo palge teist karwa wärwis, sa olleksid wist naerma hakkanud: peälminne uul wärrises ninna al, alluminne kippus ka, ninna peälne nahk likus üles ja alla pole, palle nukkad ollid sässi punased, silmad hiilgasid, otsa peäle tousid higgi pisarad häbbi pärrast, agga jäi ommeti wait.

Tõnno. Mis piddin räkima, no jah, ma piddin jo põllo ussist räkima. Ma ollen kül wähhe aega isse omma tahtmisse järrel põldo harrinud — 13 aastat enne sedda, ollin ma ühhe baroni härra jures tö järrel waatjaks, kus ka mõnda sain ma-harrimisseſt tähhele panna, agga keige selle aia sees polle us minno põllule pahha teinud, ka tännawasel aastal mitte. kus se wigga isseärranis suur kulukse ollewad.

Pawel. Jätta eeskönned tulleiwa aea peäle ja rägi lühhidelt ning selgeste üllest, kuida sa põllo usside wasto olled sõddinud.

Tõnno. Olge terwed mele tulletamast, tahhan

Eesti-rahwa mÃ¶nnus Kalender 1872, lk. 27